

Slovenië 2024

Eline Roovers

Dag 1: Aankomst

Vandaag is het dan zover. Mijn reis naar Slovenië begint. Na een hobbelige heenreis met wat vertraging en turbulentie word ik vrolijk onthaalt door mijn hostmother en hostbrother. Door de file duurde de reis naar hun thuis iets langer dan verwacht maar dat werd goed gemaakt met een ijsjes stop en vrolijk geklets in de auto. Het huis ligt in Lucija, een dorp aan de kust van Slovenië, 20 minuten van Italië en 5 minuten van Kroatië. Je merkte gelijk de Italiaanse invloeden, vooral aan de straatnaam borden die in het Sloveens en Italiaans waren. Eenmaal in het dorp aangekomen meesten we eerst nog even een stop maken bij nona. Oftwel: mijn hostoma. Zij kan fantastisch koken en had dan ook een lekkere vis voor ons klaargemaakt.

Die avond ging ik samen met mijn hostsister nog op pad om de stad en elkaar te leren kennen. Zij zelf ging de volgende dag zelf op uitwisseling dus we hadden weinig tijd. Maar ze heeft me leuke plekjes laten zien en we hebben nog wat gedronken.

Dag 2

We gingen vandaag op pad naar een verassing. Mijn hostbroertje was net begonnen met puberen dus hem mee krijgen in de auto was nog een hele uitdaging voor mijn hostmother en uiteindelijk is het niet eens gelukt. Met z'n tweeën op pad dus maar. We stapte de auto in en reden een stukje de berg op. We kwamen aan bij een kleine stalling met wat paarden en waar ook een typisch Sloveens huisje stond waar een gelegenheidsrestaurantje van is gemaakt. Je kan er altijd wel wat drinken (als iemand thuis is om het voor je neer te zetten) maar als je daar wilt eten moet je ruim van tevoren bellen om een aanvraag te doen. Het terrein zag er mooi en verzorgd uit. En de dame op het erf was erg vriendelijk en leuk om een babbeltje mee te hebben.

Hierna gingen we op bezoek bij een familie vriend. Hij is schilder en heeft na een drankje bij een bar nog zijn atelier in Lucija laten zien. Mooie schilderijen met veel Egyptische beelden zoals een scarabee. Hij komt zelf uit Irak, daarom zie je ook wat dingen uit zijn vaderland terug komen zoals Arabische tekens verwerkt in kleding die de figuren dragen. Erg interessante en vriendelijke man.

S'avonds zijn we nog even opad gegaan in het dorp. Daar hebben we nog wat gedronken in een rock cafe waar een vriendin van mijn hostsister werkt. Prima jongen maar hij had wat meer moeite met engels waardoor het contact iets stroever ging.

Dag 3

Na een wat uitgebreidere ochtend dan gepland zijn we toch nog naar de zee gegaan waar we een duik hebben genomen en we een vriend van mijn hostmother tegen kwamen. Een veteraan die in een special unit zat en dus interessante verhalen had.

Op een gegeven moment zag ik aan de kant een rookpluim ontstaan. Het leek een vrij grote brand te worden.

Verder zagen we een brand ontstaan in een kababzaak en hij kon ons meteen vertellen dat je daar nu niet in de buurt moest zijn aangezien er een goede hoeveelheid gas in het gebouw zit voor de oven en kookelementen. Hij heeft blijkbaar in poison and gasses unit gezeten van Joegoslavië. Gelukkig hoorde we de brandweer komen. Maar er werd mij ook verteld dat de brandweer bestaat uit 2 man vrijwilligers en dat de eerstvolgende beroeps brandweer uit Koper moet komen dat een half uur rijden van Lucija ligt. Duurde dus even voordat alles ter plaats was, maar na een tijdje was de wolk want minder groot en wat minder zwart. Na wat rondgezworven te hebben trokken we weer op huis aan.

's Avonds heeft mijn hostbroertje mij nog meegenomen naar Piran voor een spinnen expositie. Vond ik heel leuk als biologie student. In het begin vond mijn broertje het wat minder, maar toen hij erachter kwam dat ik hem van alles kon vertellen over de beestjes vond hij het toch wel interessant allemaal.

Dag 4

Mijn hostmoeder deed al een tijdje heel mysterieus over vandaag. Ze had een verrassing voorbereidt. Opdracht was om mijn zwemspullen aan te trekken en om 9:45 klaar te staan. We werden door Nona

naar een natuur Park gebracht waar ze nog op middeleeuwse wijze zout verzamelen. Daar aangekomen stonden 2 vrouwen al op ons te wachten. Een hele goede vriendin van mijn hostmoeder en haar zus. Met zijn viereen pakte we een soort groot golfkarretje het natuurgebied in waar we terecht kwamen bij een spa. Daar mochten we zwemmen in het zout water bad en over stenen lopen in heel koud water waar de andere 3 heel goed gingen kijken hoe ik dat deed. Fijn. Maar wel erg gezellig en leuke gesprekken gehad met deze vrouwen.

S'avonds gingen we naar Piran om te eten bij de vriend waar we de dag ervoor ook mee hadden gezwommen. Zijn zoon bleek thuis te zijn dus we hadden een gezellig volle tafel, met allemaal lekkere hapjes. Daarnaast ben ik ook nog besties geworden met Sok de kat.

Dag 5

Met een rustige start in de ochtend werden mijn hostbrother en ik in de minigolf oven gestopt. Ik begon wel goed maar naarmate ik het heter kreeg werd ik slechter en slechter. Maar wij zijn natuurlijk pro's dus in 19 banen heeft mijn broertje gewonnen met 79-85. Daarna onszelf even beloond met een ijsje.

Smiddags gingen we een zeil tochtje maken! Helemaal gezellie. Onze kapitein, zoals die zichzelf noemde, is een vriend van mijn hostmama en heeft meegedaan aan de jeugd wereldkampioenschappen in 1975 in zeilen. Hij kan dus wel wat. Super leuk om een keer te doen! Ik mocht zelfs sturen (wanneer de zeilen nog gestreken waren en we de motor gebruikte maar toch). Tegen het einde nog een stukje gezwommen en dan terug varen naar de haven.

Thuis aangekomen werden er snel Sloveense pannenkoeken gebakken. Is eigenlijk gewoon hetzelfde als in Nederlands, alleen de topping is wat anders. Een soort papje van vermalen wanoten en suiker en dit dan mengen met chocolade pasta. Na het eten heb ik nog gebeld met mijn hostzusje, die nu op uitwisseling is in Denemarken.

Dag 6

We gingen op pad met de vriendin die ook mee was naar de spa! Ze reed ons naar Krik waar het zusje van die vriendin woont en was haar zoon (denk ik?) jarig! Het was eigenlijk gewoon een soort kring verjaardag waar veel Sloveens werd gepraat, maar erg leuk om erbij te zijn en mee te maken.

Tussendoor ben ik met mijn gastgezin nog even naar Stanjel geweest. Onderweg was het wel grappig want we hadden een auto te leen en mijn hostmama wist niet hoe die werkte. Dus tussendoor moeten we even een stop maken zodat ik kon aanwijzen hoe de verstel knopjes van de stoel werkte en hoe de pook moet staan als ze de auto achteruit wil hebben. Toen was ze weer blij (misschien wordt ik later toch autohulp dienst). In Stanjel aangekomen hebben we een klein rondje door dit schattige stadje gemaakt en de tuinen bezocht. Erg leuk en prachtige uitzichten.

Terug bij de verjaardag kregen we nog wat restjes van de bbq die ze hadden gehad met Servische worstjes en kippenkotjes. Hierna hebben we nog een klein rondje gedaan door het complex waar de hostess twee appartementen laat maken om te verhuren aan toeristen. En hebben we nog een rondje gedaan door de wijnkelder (best wel groot) waar we wijnen tegen kwamen uit 1911 en zelfs 1904.

Savonds probeerde mijn hostbroertje mij nog een computer game uit te leggen, maar was vrij ingewikkeld. Eindstand: ik kon er niets van en snapte er nog minder van. Maar was wel gezellig.

Dag 7

Vandaag ging ik een dagje mee naar Piran. Mijn hostmother werkt daar als rechter, dus ik kreeg een kleine rondleiding door het rechtsgebouw. Verder werd ik vrijgelaten om zelf door de stad te lopen. Erg leuk want nu kon ik de echte toerist uithangen. Ik heb kerken bezocht, de muur bewandeld en door de straten gelopen.

Dag 8- opweg naar kamp

Vandaag is het dan zover. Ik vertrek naar het kamp. Ik geef nog de laatste kadootjes aan mijn hostfamily, mijn hostbroertje draagt mijn koffer 3 trappen naar beneden en daar gaan we. Onderweg naar Ljubljana waar ik wordt opgepikt door een ander hostgezin. Een lief en gezellig gezin bestaande

uit een vader en een 17 jarige dochter. De camper is een Italiaans meisje genaamd Sara. Ze komt lief over. Na een dag van ongeveer 4 uur rijden komen we dan eindelijk aan in het dorpje Bistrica ob Sotli. waar we ondergebracht worden in een wijn brouwerij.

Na kennis te maken met de andere kamers en kamers verdeelt te hebben begon de informatie stroom met het plan voor de komende dagen en ijsbrekers om elkaar goed te leren kennen. Hierna zijn een aantal jongens nog het opzet zwembad in gedoken en zijn ik en een aantal andere eraan wat gaan kletsen. De sloten de avond af met uno in de common room.

Dag 9

'S Ochtens gingen we (met een verbazingwekkend vloeiende start) met zijn alle met de bus naar een trampoline park! Niet echt wat voor mij maar leuk een keer gedaan te hebben. Ze hadden allerlei gekke spelletjes, zelfs een soort trefbal en videogames. Maar na 2 uur was ik wel echt uitgesprongen,

en gelukkig de rest ook. Moe en bezweet pakte we de bus naar een restaurant waar we pizza of pasta konden eten.

Vervolgens zijn we doorgereeden naar Ptuj. De oudste stad van Slovenië. Hier liepen we een stukje door de stad opweg naar Kurentova Hiša wat een museum is over het carnavals feest in de omgeving van Ptuj. Wat heel anders is dan ons carnaval, zoals je misschien wel ziet in de fotos. Het hele feest draait namelijk vooral om de Kurents. Dit zijn culturele figuren die bij komst demonen zouden uitbannen en vruchtbaarheid zouden brengen. Mensen verkleden zich bijvoorbeeld tot dit figuur in een pak bestaande uit schapenvacht, bellen, masker en stok met egelhuid (maak je heen zorgen tegenwoordig gebruiken ze alleen egelhuid van aangereden egels, ik heb het gevraagd).

Hierna werden we opgewacht door een vriendelijk dame die ons een rondleiding gaf in de oudste wijnkelder van Slovenië. Dit was groot en zelfs nog deels in gebruik. Daarnaast hadden ze een archief van flessen wijn. Ze vertelde dat ze zo'n fles aan het eind konden kopen en dat een fles 27000 euro kost. Nou laat het nou net jammer zijn dat ik dat geld niet bij me had.

Dag 10

Sara uit Denemarken was vandaag jarig! Perfecte dag want het was ook nog eens Sloveense cultuur dag voor ons. We begonnen de dag met verjaardagsliedjes en taart bij het ontbijt. Toen begonnen we met het koken van Sloveense gerechten voor in de avond. Ik ging samen met Jacob (staff), Jostein en

twee andere kampers het dessert maken. Een soort van cheesecake, maar dan anders. De rest was druk bezig met verschillende stoofpotjes.

Toen alles op het vuur stond was het tijd voor een traditionele Sloveense dansworkshop. Dus ik kan nu de basics van de polka. Wat me toch echt wel een gehups is maar echt heel leuk om te doen.

Savonds was het dan tijd voor het eten. We konden van alles wat proberen, maar mijn favoriet was toch we de goulash. Bijna eigen baksel was wel goed gelukt, maar viel bij mij niet zo in de smaak. Niet vies maar ook niet fantastisch lekker.

Dag 11

Vandaag een bedrijfsbezoek. Het was een farmaceutisch bedrijf. Maar was wel indrukwekkend om de machines van achter glas te bekijken.

De rest van de middag zaten we aan een rivier waar we konden zwemmen en zelfs suppen. Super leuk om een rondje om het eiland te varen met zo veel mogelijk mensen als mogelijk op de sub. (4 mensen en dan blijf je nog een soort van droog). Vrolijk zwaaiend naar de mensen aan de kant. We hebben zelfs nog een reddings actie gedaan waarbij we 2 kamperen uit een stroming hebben moeten vissen omdat ze beide niet zo goed waren in roeien. We probeerde ze eerst voort te trekken waarbij ik moest roeien. Dit ging verbazingwekkend goed, maar elke keer als we ze eruit hadden kwamen ze weer ergens vast te zitten. Uiteindelijk is een kamper over gestapt naar hun board en heeft zij ze naar de waterkant geschubd. Aan de kant is nog een Turks dansje aan ons geleerd door een Turkse kamper.

Dag 12

Vandaag was een volle dag van water pret. We waren de hele dag in een waterpark met genoeg waterglijbanen, en golfbad en een relaxing pool. Ik ben natuurlijk begonnen met de glijbaan uit te proberen. Ik heb ze allemaal gedaan, behalve 1 want ik had bij de ene laaste mijn hoofd beetje hard

gestoten omdat het mannetje bovenop de glijbaan vergeten was te zeggen dat ik mijn kin op mijn borst moest leggen (auw). En de laatste glijbaan was nog net iets heftiger dan deze. (Ik was bang voor nog meer auw). Maar de leukste glijbaan heb ik nog wel een aantal keer gedaan. Kleine vrije val, en als je met de Noorse kamper in de band zit kan je ook nog een goede draaibeweging verwachten waardoor je niet meer weet wat links en rechts is.

Dag 13

Vandaag vertrekken we naar een nieuwe locatie! Onderweg maken we eerst een stop in Celje waar we een rondleiding kregen in Celje Castel. Een gezellige ridder hete ons welkom en vertelde ons alles over de familie historie, het kasteel zelf en zelfs de marteltuigen. Als laatste kregen 2 kampers nog les in hoe ze een dame moesten versieren en natuurlijk werd ik als voorbeeld genomen. Hierna moesten de jongens zelf aan de slag. Kort gezegd waren ze er niet zo goed in. Hierna zijn ik en een aantal kamoers maar een toten op gevlucht waar we het mooie uitzicht konden bewonderen.

Hierna reden we nog een stukje door naar de stad waar we even vrije tijd hadden. Ik ben met een aantal kampers door wat straten gelopen en zelfs een kerkje bekeken.

Na een wat.... Tegenvallende lunch (zoals de staff het mooi omschreef, kantine voedsel), gingen we een stukje lopen om bij het technopark te komen. En nee, helaas voor de liefhebbers is dat geen club waar ze techno draaien. Het is een interactief science museum. Beetje vergelijkbaar met nemo maar

dan meer Technologie gecentreerd. Veel AI en VR apparaten, robotjes en technische spelletjes. Maar er waren ook belevenis spelletjes. Zoals een parcours afleggen in een rolstoel of geblinddoekt en bewapend met een blinde stok. Ik kon verbazingwekkend goed overweg met de rolstoel trouwens. Als laatste deden we ook nog een tripje door het heelal in het Omniversum en toen was het alweer tijd om te gaan. Nu al dan eindelijk naar de volgende kamp locatie.

En daar zijn we dan aangekomen in het prachtige Tupalice. Een klein dorpje met een schattig hotel. Die avond hadden we een movie night waarvoor we hadden gestemd. De Amerikaanse kamper zijn film had net gewonnen waar iedereen achteraf toch wel spijt van had. Het was zo'n slechte film, dat zelfs de leiding er na dagen nog grappen over maakte. Ik ben dan ook 3 keer in slaap gevallen tijdens de film.

Dag 14

Vandaag gaan we oppad naar de hoofdstad Ljubljana! Een erg leuke, maar gek rustige stad. We begonnen hier met een speurtocht, waarbij we opdrachten uit een boekje moesten voltooien. Zoals een papieren bordje vouwen en een Sloveens liedje zingen. Hierna gingen we naar het gemeentehuis om de burgemeester te ontmoeten. Die bleek er alleen niet te zijn dus kwam zijn vervanger

opdraven. Het was een korte maar leuke ontmoeting. Naast over Ljubljana heeft hij ook wat verteld over zijn andere werk in de huidverzorging. Vervolgens werden we opgevangen door een tourguide die ons een rondleiding gaf door het gemeentehuis, en vertelde ze ons het verhaal van de draak van Ljubljana. Over hoe de Griekse halfgod Jason de draak versloeg. Hierna hebben we wat geld gekregen en mochten we op de wekelijkse restaurant markt wat te eten uitzoeken. Ik had een Bao met gegrilde kip. Voor we weer verder gingen heb ik ook nog gerold ijs gehaald.

Hierna vertrokken we naar het kasteel van Ljubljana, waar we een 4D flim kregen te zien over het kasteel en de uitkijktoren op gingen. Hoog dat ie was. Helemaal buiten adem. Beneden aangekomen moesten we nog even wachten waar daar stond opeens onze gids. Zij leiden ons langs allemaal leuke en minder leuke feitjes over het kasteel. En weer het verhaal van de draak van Ljubljana. Deze keer was het alleen sint George die de draak had verslagen. Als een soort symbool van de christenen die zegen vierde over de heidenen. Grappig om dat verschil in verhaal te horen.

Dag 15

Vandaag hadden we een dagje op locatie. Hier kregen we eerst een workshop 'lions/Leo's) waar werd verteld over wat de Lions doen en dan vooral de focus op het helpen van blinden. Hierop werd vervolgens verder op geborduurd door een parcours af te leggen als blind persoon waarbij je wel werd geholpen door je partner. Eerste deel alleen met stem. Vervolgens werd je aan de arm meegenomen van onderdeel naar onderdeel. Zoals een t-shirt opvouwen, je eigen naam schrijven en schoenen uit en aantrekken. En daar stopte het niet. De lunch aten we geblinddoekt. Best ingewikkeld moet ik zeggen. Maar mijn bord was goed leeg. Al was het moeilijk om de wortel balletjes op je vork te krijgen.

'S middags hadden we vrije tijd en hebben we met een groepje een stukje door het bos gelopen. Het was erg heet, dus a snel keerde we terug. De avond werd afgeloten op het terras van het hotel met uno tot in de late uurtjes.

Dag 16

Vandaag gaan we hiken. Eerst gingen we een uur opweg naar een berghut waar we lunch zouden krijgen. Toen kwamen we aan bij een splitsing. Aan de ene kant het hutje aan de andere kant een pad. De staff stopte en gaf ons de keuze. Wilde we omhoog om de waterval te zien? Of wilde we

gelijk naar de hut. Ik wilde die waterval natuurlijk wel zien, dus met een wat kleiner groepje dan eerst begonnen we aan de klim. Best heftig voor mijn arme kuitjes. Terwijl de Noorse kamper als een berggeit van steen naar steen sprong, kroop ik langzaam maar gestaag omhoog. Eenmaal aangekomen was het uitzicht heel cool. We hebben ook wat flessen gevuld met het water uit de waterval en sommige van ons (waaronder ik) hebben een hoofd douche genomen. Kouddddd. Hierna begon de tocht naar beneden. Niemand gevallen (behalve ik... 2 keer... Natuurlijk) maar alleen een beetje mijn hand geschampt. Hierna kwamen we bij het hutje aan en kon het eten beginnen. Ik had een goulash (wat meer eens soep bleek dan stoofpot) met een bread dumpling (waar de Duitse kamper boos op werd want het was palenta en niet zo lekker). Verder was het een prima maaltje, zeker als je er waterval water bij drinkt. Op het moment dat we de deur uit wilde stappen om terug naar de bus te lopen begon het me een partij hard te regenen, dus we moesten maar even wachten. Toen was het eindelijk tijd om naar de bus te lopen. Iedereen met een handdoek om hun schouders want het was flink afgekoeld. Bij de bus aangekomen gingen we opweg naar het volgende avontuur. Een waterbron!

Bij de bron aangekomen zien we het prachtige blauwe water. Echt cool. Ik denk niet dat je het heel makkelijk op de foto van zien maar er zitten cirkeltjes op de bodem van het water. Dit zijn de plekjes waar het water omhoog borrelt. Nu we hier een half uurtje zijn geweest, gaan we weer terug in de bus en op naar het hotel! Waar we een begin maken aan het inpakken van onze koffers.

En toen begon het wachten tot de eerste zouden vertrekken. Hier was nog wat tijd om in te pakken en om brieven te schrijven. We hadden allemaal de opdracht gekregen om voor iedereen, 21 mensen, een brief te schrijven. Dus hier waren we wel even mee zoet. Na een emotioneel afscheid vertrokken de eerste om 3 uur snachts en hebben de achterblijvers nog even nagepraat. Hierna gingen ik en mijn kamergenootje nog even 4 uurtjes slapen, voordat de volgende zou vertrekken.

Dag 17

Toen werden we wakker. Na de Japanse kamper uitgezwaaid te hebben was het tijd voor ons om onze spullen te pakken. Laaste brieven werden afgemaakt en een hele groep vertrok naar het vliegveld. We moesten met zijn vieren dezelfde vlucht naar Polen hebben dus we hadden nog een paar uurtjes met elkaar.

En dan komen we aan op Warschau. We eten samen nog wat bij de Mac, maar dan is het toch echt tijd voor de Indische kamper om door security te gaan. Ik heb op dat moment nog 20 minuten voor boarden dus we gaan bij mijn gate nog even kaarten tot het zo ver is. En dan is het doeï doeï. En op weg naar Nederland.